

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per
drukregel.

TONGEREN, DEN 19 MAART.

De Kamer.

Zitting van den 16 maart.

Er wordt eene commissie benoemd, om de volmacht van M. Piedbœuf, te Luik tot Volksvertegenwoordiger gekozen, te onderzoeken.

M. GUILLERY legt het verslag neer over het voorstel van M. Vlemmeckx, betrekkelijk het werk der kinderen in de fabrieken.

Aan het dagorde heeft men de definitieve stemming over de titels VI en VII (boek I) van het handelswetboek.

Na eenige opmerkingen worden de twee titels door de 73 aanwezige leden aangenomen.

De Kamer hernooit de beraadslaging over het wetsontwerp, betrekkelijk de ontbinding der provinciale raden en de verdeling der raadsheeren.

M. MULLER stelt het volgende amendement voor: Ik stel voor dat de tabel der verdeling van de provinciale raadsheeren, bij het wetsontwerp gevoegd en opgemaakt volgens de optelling van 1866, worde gewijzigd en volledig, in overeenkomst met de bevolking van 31 december 1870.

M. MAGHERMAN legt het volgende amendement neer: Na de gedeeltelijke hernieuwing, zoowel van de provinciale raadsheeren als de bestedige deputatiën, zullen de art. 93 en 200 worden toegepast.

M. MALOU zegt dat de bevolkingsstaten overdren zijn in 1870 waren er 254,000 zielen te veel opgebracht. In eene wet mag men geene rekening houden dan van de statistieken van den Staat.

M. ANSPACH. De waarheid bevindt zich tuschen de cijfers van den Staat en de bevolkingsstaten. De bevolkingsstaten zijn dikwijls zeer overdreven, omdat men in de gemeenten heel gemakkelijk de vreemdelingen op de registers brengt die er aankomen, terwijl degenen die vertrekken, ontsnappen aan den kontrol der overheid. Er bestaat dus overdrijving in de gemeenten, welke eene groote vlottende bevolking hebben. Wat de optelling betreft, de oorzaken door M. Bergé aangestipt, strekken om de cijfers te vermindern, en dit is zoo waar dat wij, sedert 1866, op drie jaren tijds, bestatigd hebben, dat 10,000 personen niet waren opgeschreven, te Brussel.

M. D'ANDRIMONT. Zoo is het ook te Luik.
M. ANSPACH. Indien wij verder onderzoeken, zullen wij stellig nog meer dwalingen ontdekken. De waarheid ligt oggends in de bevolkingsstaten welke vijf jaren na de optelling zijn opgemaakt. Dit moet een zeer nauwkeurig middel zijn.

M. CROMBEZ. Dit is zeer juist.

M. ANSPACH. M. Kervyn heeft gezegd, dat de gemeenten geneigd zijn hunne bevolking hooger op te geven, om zich belangrijker te maken. Deze bewering is zeer zonderling. Indien dit zoo ware, zouden de gemeenten en hunne bedienenden moeten tot akkoord zijn om vervalschingen te plegen in openbaar geschrift. (Men lacht.) Dit is voldoende om over deze beschuldiging te oordeelen.

M. KERVYN. Ik heb niet beschuldigd.

M. BERGÉ. Ik weet niet waarom het gouvernement zulk een grooten afkeer heeft van de bevolkingsstaten. In 1866 heeft men zelfs aangebevolen de nauwkeurigheid na te zien van de verklaringen der bevolking, tijdens de optelling, door ze te vergelijken met de bevolkingsstaten.

M. MALOU wil niets te doen hebben met de bevolkingsstaten, omdat zij dwalingen bevatten, waaruit de groote gemeenten voordeel trekken.

M. GUILLERY. Indien de bevolkingsstaten dwalingen bevatten, zijn de staten van de optelling er toch ook niet vrij van. Waarom verkiest men dan deze laatste?

De algemeene beraadslaging wordt gesloten.
M. ANSPACH vraagt wanneer 't gouvernement de provinciale raden zal ontbinden?

M. DELCOUR. De kiezingen zullen plaats hebben in mei, en de nieuwe raden zullen zich in juli vereenigen.

M. ROGIER dringt er op aan, dat 't amendement van M. Muller worde aangenomen. Men kan de gemeenten, wier bevolking spoedig aangroeit, teene 12 jaren lang berooven van de vertegenwoordiging, waarop zij recht hebben, sedert 1867.

M. DELCOUR bestrijdt het amendement van M. Muller. Het gouvernement kan enkel den ouden toestand behouden van de gemeenten, die gemeenteraadsheeren zouden verliezen, volgens de cijfers der optelling van 1866.

M. DAVID Uw stelsel is willekeurig.

M. ANSPACH De Kamer en het land hebben er belang bij, het wezenlijke cijfer der bevolking te kennen. Waarom zich niet gronden op de laatste documenten, welke de zekerste zijn?

Indien de rechterzij zulks niet doet, bekent dat zij een politiek doel najaagt. Men wil de liberale partij beletten vertegenwoordigd te zijn, volgens recht. Deze pretentie zal weldra voor dat representanten ten berde worde gebracht. Het gouvernement weet zoodanig goed, dat het zijne theorie niet kan toepassen, dat het dezelve niet tot het uiterste wil drijven, en den verkregen toestand van zekere gemeenten behoudt.

M. DEMORTIER. Ik weet niet hoe men onaanwkeurige documenten kan onderhouden.

M. MALOU doet opmerken dat de dwalingen voor enkele gemeenten bestaan, en niet geëvenredigd zijn aan het groote cijfer der bevolking.

Het amendement van M. Muller wordt ter stemming gelegd, en verworpen door 40 stemmen tegen 31.

Hebben voor gestemd: MM. Anspach, Bara, Balisau, Bergé, Boucquéan, Bouleenger, Bouvier, Crombez, d'Andrimont, Dansaert, David, de Fré, de Dorlodot, Demeur, de Rossius, Descamps, de Vrints, Elias, Frère, Funck, Guillery, Jamar, Jottrand, Lescarts, Muller, Orts, Pirmez, Puisseant, Rogier, Saintelette en Van Humbeek.

Hebben tegen gestemd: MM. Beekman, Berten, Biebuyck, Cruyt, de Borchgrave, de Clercq, de Kerckhove, Delcour, Delebays, de Liedekerke, de Montblanc, de Meulenaere, de Smet, de Theux, Drubbel, Gerrits, Hayez, Jacobs, Janssens, Kervyn de Lettenhove, Lefebvre, Magherman, Moncheur, Mülle, Pety, Reynaert, Schellaert, Snoy, Tack, Thiépoint, Van den Steen, Van der Donck, Van Hoorda, Van Outryve, Van Overloop, Verbruggen, Verwiltgen, L. Visart, Wasseige en Wouters.

De drie eerste artikelen worden vervolgens aangenomen.

Sterfgeval.

De uitvinder der postzegels, lord Lonsdale, is te Londen in den ouderdom van 85 jaar overleden. Zijne fortuin wordt op zeven miljoen franks inkomen geschat. Hij was eigenaar van verscheidene wijken van Londen en van het prachtig paleis van Richmond.

Runderpest.

Gent, 12 maart 1872.

Aan de plaatselijke besturen der steden en gemeenten van de provincie.

Mijnheeren,

De *Moniteur belge* van den 11 maart, ontleend aan den *Journal de la Société agricole du Brabant* de volgende inlichtingen, welke eens te meer bewijzen van hoe veel belang het, in de tegenwoordige omstandigheden, is om ten uiterste voorzichtig te zijn bij de aankopen van runderbeesten en den toegang hunner stallen aan de veehandelaren te verbieden.

RUNDERPEST. — Een nieuw geval van runderpest heeft zich in West-Vlaanderen, te Oostkerke, bij Brugge, voorgedaan; 17 stuks vee zijn er afgemaakt geworden. De ziekte schijnt in eenen stal uitgevoerd geweest te zijn door een kalf, gekocht door eenen pachter van eenen veehandelaar, wonende te Brugge. Opsporingen worden gedaan om de plaats van herkomst van dit dier te kennen.

« Dit feit bewijst opnieuw het nut der aanbeveling welke wij dikwijls de gelegenheid gehad hebben, aan de landbouwers der provincie, grenzende aan de plaatsen, door de ziekte bezocht, te richten, en die bestaat in het vermijden van in hunne stallen dieren in te voeren, welke herkomst hun niet wel bekend is, ofwel er veehandelaren te laten indringen. Het is bijna altijd door dezen dat de gevallen van besmetting voortkomen.

« Sedert ons laatste bulletin, hebben wij vernomen dat talrijke gevallen van runderpest nog zijn uitgebarsten in Belle, Sint-Jan, Meteren en Herzele, gemeenten van de arrondissementen Hazlebrouck en Duinkerke, zeer nabij ons grondgebied gelegen. Kortom, de ziekte heeft in het Noorder-departement eene ware heraanroeiing genomen. Zij heerscht thans of heeft sedert kort geboerscht in een groot getal gemeenten, waarvan zes tot de arrondissementen Rijsel, Hazlebrouck en Duinkerke, en 17 tot het arrondissement Valenciën behooren.

« Uit het departement der Ardennen zijn de berichten gunstiger; sedert meer dan eene maand heeft de runderpest zich niet meer in de arrondissementen Sedan en Rocroi, die aan België palen, vertoond. Eindelijk zes gemeenten zijn, sedert dit tijdstip door de ziekte bezocht geweest, maar zij zijn ver genoeg van ons grondgebied verwijderd, opdat wij, van dien kant, geene vrees behoeven op te vatten.

Ik kan U niet genoeg aansporen, mijnheeren, om deze inlichtingen aan uwe bestuursmede te deelen, aan wie zij wel zult doen, te dezer gelegenheid, nog eens de verplichtingen te her-

inneren, welke hun, in geval van inrukking eener besmettelijke ziekte in hunne stallen, zijn opgelegd.

De gouverneur, graaf t'SERCLAES.

Men schrijft uit Geeraardsbergen 17 maart: Wanneer zal men er toch aan denken de kinderen niet meer alleen te laten als er vuur in hun bereik is, en de moeders straffen die door hare onachtzaamheid de schuld zijn van het ongeluk dat zij daardoor veroorzaken? Eene huismoeder, weduwe, was verleden maandag naar de markt gegaan en had hare twee kinderen met eene van twee en het ander van drie jaren, alleen te huis gelaten en hare deur gesloten. Rond 8 ure, toen de moeder nog niet te huis was, hoorde een der bureu een pijnlijk geschreeuw in het huis; hij snelde er naartoe, wierp de deur op den grond en trad binnen. Er vertoende zich een verschrikkelijk tooneel aan zijne oogen. Het oudste kind stond in vlam en het vuur deelde zich reeds aan de kleeren van het andere kind mede. De vlam bij het eene kind uitdooven, was het werk van een oogenblik maar met het andere kon hij niets doen dan het buiten dragen, en het vuur uitdooven met al hetgeen hem onder de handen kwam. Men heeft het oudste dezer kinderen, deerlijk verbrand naar het gasthuis gedragen, alwaar het in de verschrikkelijkste pijn gestorven is.

— Men schrijft uit Antwerpen:

Gisteren zijn de lotelingen van het kanton Kapellen voor den milicieraad alhier verschenen. Deze jongens, welke de verschillende poldergemeenten bewonen, voeren telkens als zij bijeen zijn oorlog tegen elkander. Elk jaar als zij voor den milicieraad verschijnen, is de politie verplicht een groot getal humer in den amigo te zetten. Gisteren was dit nogmaals het geval. De lotelingen van Eekeren roepen: Eekeren boven! andere roepen: Kapellen boven! Beendrecht boven! enz; ze schreeuwen zoo lang dat ze aan 't slag geraken, en dan begint het voor goed te stuiven, want eens handgemeen, is er geen temmen aan. De gisteren uitgedeelde blauwe oogen en dikke neuzen zijn nog al tlawie; maar ofschoon grauwig en blauw geslagen, blijft ieder voor zijne gemeente roepen, welke kost wat kost moet boven zijn.

— Men meldt uit Charleroi, 15 maart:

Er is eene groote meeting door twee leden van de Internationale tegen zondag aangezegd, waarin deze de schuldige werkingen van dit genootschap zullen blootleggen en de middelen aantoonen om die slechte vereeniging tegen te werken. Het onderwerp der meeting zal loopen over de handelingen van de Internationale tijdens de laatste werkstakingen te Charleroi; over de noodzakelijkheid om eene maatschappij van werklieden en bazen te stichten, en de voordeelen welke hieruit voor allen zullen voortvloeien te doen kennen. De twee geuzen leden der Internationale zijn de genaamde L. Delaunoy en A. Weccel.

— De koning van Siam heeft 60 broeders en 40 zusters. Zijn vader had 300 vrouwen. Hij heeft er « maar » 32.

— Een dagblad van Tilburg verhaalt het volgende. Over een zeker getal jaren verliet eene jonge weduwe Tilburg en ging zich als werkvrouw in een dorp op de belgische grens vestigen waar hare schoonzuster woonde. Haar echtgenoot, die een dronkaard was, had haar in de ellende gestort, zoodanig dat zij dag en nacht moest werken om het brood voor hare kinderen te winnen. Hare krachten waren weldra uitgeput en de dood stelde een einde aan haar droevig leven. De schoonzuster, die ook arm was, plaatste de kinderen bij boeren in verschillende dorpen en deze kinderen hoorden van elkander niet meer spreken. Het jongste meisje kwam aldus bij eenen landbouwer die eene herberg hield en die tenzelfden tijde bakker was te Thienen. Zij telde maar 11 jaar als zij bij dezen herbergier kwam, die den naam droeg van Van Akker. Zij was goed en zacht en men kreeg haar lief en iedereen noemde haar anders niet dan Maria Van Akker.

— Een beestenkoopman uit het land van Aelst die dikwijls te Thienen kwam, logeerde bij Van Akker en zag Maria; zij behaagde hem en hij vroeg haar ten huwelijk. Zij aanvaardde en Van Akker stemde ook in den echt toe. Men stelde den dag van het huwelijk op het einde van januari en men sprak alsdan van de papieren die moesten komen. « De mijne moeten van Tilburg komen », zegde de beestenkoopman. « De mijne ook », sprak het meisje en de uitslag van het gesprek was dat zij weldra zagen dat zij broeder en zuster waren. Zij omhelsden elkander en besloten voortaan samen te wonen.

Frankrijk.

Parijs, 17 maart.

Volgens uit Parijs gemeldt wordt, zouden de

bonapartisten onderling eene soort van verbond gevormd hebben, om degenen te vervolgen en te straffen, die zich zouden verstouten den held van Sedan en van Chislehurst aan te randen.

Een printenverkooper nabij den Gymnase-schouwburg, die spotprinten tegen Bonaparte en zijnen aanhang had ten toon gesteld, werd op zekeren dag door eenen officier in uniform, die zegde te handelen in naam van generaal Ladmirault, gedwongen de karikaturen weg te nemen, als hij niet wilde blootstaan aan de strengheid der wet. Een politieagent, die daar toevallig voorbij kwam, werd door den officier verzocht, te waken op de uitvoering van het bevel, dat hij gegeven had. De agent deed zijn verslag aan de prefectuur van politie, waar men dadelijk gewaar wordt, dat men met iemand te doen had, die zonder mandaat handelde. Eenige dagen later kreeg dezelfde koopman eenen brief met een opschrift van het ministerie van binnenlandsche zaken, bevattende eene nieuwe en dringendere sommatie om de karikaturen te doen verdwijnen. De koopman deed het niet, en bracht den brief aan de politie. Dit gebeurde in de maand februari. Den 8 maart nieuwe brief, maar 't was ditmaal niet de wet, doch wel met Orsinibommen, dat men hem bedreigde. De printenverkooper heeft de twee brandbrieven voor zijne vensters gehangen. De politie heeft de hand nog niet kunnen leggen op den officier, die deze rol speelde, maar men vermoedt te Versailles, dat vele officiers van dit geheim genootschap deel maken.

NIEUWE VERSTERKINGEN.

In sommige militaire kringen loopt het gerucht, zegt de *Temps*, dat generaal de Cissey in de Nationale Vergadering een voorstel zal doen, om een krediet te verleenen van twee honderd miljoen francs. Ofschoon die som over verschillende jaren zal verdeeld worden, is men toch van plan de verdedigingswerken, welke men in het oog heeft, krachtig door te zetten. De helft van die som zou worden aangewend voor het maken van 20 fortin rondom Parijs. Zij zouden elk vier miljoen kosten en aangelegd worden op die plaatsen, van waar de Duitschers hunne aanvallen hebben gedaan. Twintig miljoen zou bovendien besteed worden aan de verdedigingswerken der hoofdstad te vollooien. Er zal vooral op gewezen worden, dat nu Straatsburg en Metz in de handen der Duitschers zijn, Parijs als het ware in de eerste verdedigingslinie ligt, en dat het dus noodzakelijk is de stad zooveel mogelijk te versterken. Bovendien zal er aan herinnerd worden, dat in 1870 twee honderd zeventig miljoen nuttelos zijn besteed om de stad in staat van verdediging te stellen. De tweede helft van het aangevraagde krediet zou bestemd worden om, zoodra de Duitschers het land zullen ontruimd hebben, de grenzen van Longwy naar Belfort te versterken.

Verledene week speelde te Guillaumé, departement Haute-Marne, een broertje met zijn zusje in den hof hunner woning. Eensklaps onderbrak een hongerige wolf dit spel, greep het jongentje bij zijne kleeren vast en spoede er zich mede weg. Ondanks de noodkreten van het meisje on der geburen die hierop toeliepen, sprong de wolf met zijnen buit het bosch in, toen de vader van het jongentje de genaamde Maranger, in dollen loop het roofdier inhaalde en op 't lijf sprong.

Een gevecht leven om leven viog aan. Na eenige oogenblikken viel het wilde dier verward en levenloos ten gronde. Maar ook M. Maranger lag uitgeput, gekwetst en buiten kennis nevens zijn slachtoffer. Gelukkiglijk zijn de wonden die dezen in het gevecht bekwaam, niet gevaarlijk en is het jongentje het vreeselijke gevaar met eenige lichte kneuzingen en den schrik ontkomen.

Dezer dagen is te Chislehurst de 16 verjaardag van den keizerlijken prins, van Napoleon IV gevierd. Een aantal Bonapartisten zijn dien ten gevolge naar Engeland vertrokken.

Oostenrijk.

Volgens brieven uit Weenen, zou het Oostenrijksch gouvernement besloten hebben, in het kort eenen vertegenwoordiger bij Pius IX te zenden.

In Hongarië zal eerlang een proces gevoerd worden, dat door het verbaard getal beschuldigen wellicht geene weerga heeft in de rechtterlijke jaarboeken. Er is kwestie van rooverijen, sedert verscheidene jaren in de zuidelijke provincien des rijks begaan. Er zijn 2,100 beschuldigen waarvan er maar 900 aangehouden zijn. De anderen zijn niet ontdekt ofwel in vrijheid gelaten, bij gebrek aan de noodige plaats in de gevangenhuisen.